

Publicație periodică editată de Clubul de Literatură
Umoristică „Ion Pribeagu” Botoșani (CLUB)

ȘAGA

Nr. 3 - Martie 2026

ISSN 3100 – 6825

Director / Redactor-șef : Ioan Mamaische

ISSN-L 3100 - 6825

„Umorul este umbrela
înțeleșilor!”

Erich Kästner - scriitor german

GLUMELE NEVINOVATE
SUNT CA SAREA ÎN BUCATE!

- PROVERB ROMÂNESC

Colectiv redacșional:

Ștefan Bașno, Vasile Bordianu,
Dorel-Mihai Gaftoneanu.

DESPRE NOI - OMAGIU ADUS MARELUI POET

„Vă adresăm invitația de a participa la manifestarea cultural-artistică dedicată Zilei Culturii Naționale și Zilei Poetului Național - Mihai Eminescu, organizată de Primăria și Consiliul Local Vorona, la Centrul Cultural „Luceafărul”, din Joldești, comuna Vorona”. Astfel, am fost invitați de către primarul comunei, prof. Sergiu-Marian Dascălu, la omagierea „Luceafărului poeziei românești”, la Joldești, locul unde s-a născut și a trăit primii ani ai vieții mama poetului – Raluca Iurașcu - și unde au călcat în copilărie și pașii pruncului Mihai Eminescu, venit la bunicii materni. Evenimentul cultural, derulat sub genericul „Vorona – rădăcină de dor eminescian” a constat în următoarele activități: slujbă de pomenire, oficiată de câțiva preoți localnici, recitaluri de poezie eminesciană, momente artistice, atelier de creație plastică și o masă rotundă dedicată legăturii dintre familia Eminescu și comuna Vorona. Clubul de literatură umoristică „Ion Pribeagu” Botoșani a participat la aceste manifestări prin scriitorul și eminescologul Dorel-Mihai Gaftoneanu, care a prezentat un material cu rezultatele cercetărilor desfășurate în arhive și teren, legate de prezența familiei Eminovici pe teritoriul actualei comune Vorona și împrejurimi (studii, articole, fotografii publicate, ori monumente funerare descoperite) și

epigramaștii Gheorghe Hreapcă și Ioan Mamaische, care au citit auditoriului numeroase creații proprii cu tematică diversă sau eminesciană. Înserez în acest articol doar una din epigramele citite de reprezentanții CLUB la amintitul eveniment:

PE URMELE POETULUI

Precum poetul... în tăcere,
De mic, „păduri cutreieram”
Și aș mai face-o cu plăcere,
Da' n-are codrul niciun ram!

Ioan MAMAISCHE

PATRONUL NOSTRU ION PRIBEAGU

JURIDICEȘTE

Și veniră din Craiova
Și din Iași, din Roșiori
Toți Juriștii, toți măștrii
Și-ai dreptății slujitori;

Unii slabi, cu favorite
Alții sluți - Tutankamon
Toți cu tomori și cu
scripte
Să asiste la examen;

Sala-i plină de discipoli
Și celebrități savante,
Numai capete ilustre
Și figuri interesante;

Și, deodată, Domn'
Profesor,
Chel și cu priviri
absente,
Se-adresează cu
prestanță
Unei nostime studente:

- Cum e termenul
juridic,
Zise el zâmbind agale,
Dacă eu aș pune mâna
Sub rochița dumatăle?

Fata, roșie ca macul,
Dup-o scurtă meditare,
Îi răspunde: - E,
maestre,
Atentatul la pudoare!

- Foarte bine! A-zis
maestrul,
Însă, fii bună și spune
Dacă dumneata mi-ai
face
Mie-această chestiune,

Cum ar fi juridicește
Denumirea-n trei
cuvinte?
Și răspunde
domnișoara:
- Profanare de
morminte!

Ion PRIBEAGU

D'ALE LUI PĂSTOREL

ODĂ SARMALEI

Cum s-ar defini sarmaua?
Vis înaripat al verzei ce-l avu cât a durat,
somnul lung metamorfozic în butoiul de murat...

Potpuriu de porc și vacă, simfonia tocăturii,
imn de laudă mâncării, înălțat în cerul gurii!

O cochetă care-și scaldă trupu-n sos și în smântână
și se înfășoară în varză ca în văluri de cadână!

O abilă diplomată ce-a-ncheiat o strânsă ligă,
c-o bardacă de vin roșu și-un ceaun de mămligă!

Oponentă din principiu și un strașnic adversar
pentru tot ce e dietă sau regim alimentar!

Un buchet de mirodenii, o frivolă parfumată
ce te-mbie cu mirosuri de slanină afumată!

Locatară principală, ține-n spațiu tolerate,
perle de piper picante, boabe de orez umflate!

O prozaică-înascută, cum s-o prinzi în prozodie

că de când e lumea, porcul n-a citit o poezie?

Un aducător de sete, de bei vinul cu ocaua.

Iată-n cateva cuvinte, cum s-ar defini... sarmaua!

Păstorel TEODOREANU

NU CONTRAZICE

Nu contrazice voia sorții
Și nu sfida stihii!

Așa fu scris: cei morți cu morții,
Iară cei vii cu... viile!

LA RESTAURANT

I se dă (cum se zvonește)
Pământ celui ce-l muncește!

De ce oare nu s-ar da
Via celui... care-o bea?!

Păstorel TEODOREANU

UMORIȘTII „CLUB” - ului:

VASILE BORDIANU

MENTALITATEA ROMÂNULUI

De secole a stat plecat
Și nemișcat ca o statuie,
Dar în sfârșit s-a deșteptat:
În tălpi își bate singur cuie!

NAIVITATE

Când despre frați fu întrebat,
Copilul zise răspicat:
„Acasă suntem doar doi frați,
Făcuți de mama... cu trei
tați”!

MAMĂ GRIJULIE

Salariul ei de florăreasă
Mai totdeauna-i dă fiori,
Căci trei copii trăiesc acasă
Și toți din flori!

PRIETEN FIDEL

Nu m-am certat nicidecum cu el,
Mi-e bun amic de ani și ani;
Doar unul de-aș avea la fel
Și nu-mi mai trebuie dușmani!

PRINCIPII DE VIAȚĂ

Nu pot prostia s-o accept
De-aceea sunt nervos și strig:
Prefer să pierd c-un om deștept,
Decât cu prostul să câștig!

DEONTOLOGIE

Uitându-se mirat la plic,
Domn doctor zise, supărat:
„Se vede că e un calic...
Îl operăm de cât a dat!”

BILANȚ STRĂLUCITOR

A fost un an chiar foarte bun;
Pe lângă cele două drame,
Am reușit să mai compun...
Aproape două epigrame!

ROMANTIC (Anapestic)

Când pe plajă e soare și bine,
Eu îți simt mai intens răsufierea
Și nici nu știu ce-mi place la tine:
Loțiunea, nisipul sau marea?

ȘTEFAN BAȘNO

SURPRIZA

(Parodie după Ion Pribeagu)

Ion, din străinătate,
A venit o fugă-acasă
(Și cam pe neanunțate...)
La nevasta lui frumoasă;

A văzut la el la poartă
O mașină cam lălâie
Arătând o tristă soartă:
Oare-a cui putea să fie?

A intrat tiptil în casă
Cam deja băgat în priză
Că nevasta credincioasă
Îi va face o surpriză!

Când intră în dormitor
Mai să-i cadă-n cap tavanul
Căci nevasta, cu mult spor
Zgâlțâia aprig divanul...

Ghiță, fost coleg de clasă
Și tovarăș de pahar

Care rămăsese-acasă
Ca al satului văcar,

Când văzu pe Ionică,
Plin pe frunte de broboane
Îi șopti cuprins de frică:
„Iartă-mă, frate Ioane!”

Dar Ion, umblat prin lume,
A-nțeles c-așa-i modern
Și i-a zis pe-un ton de glume,
Cu un dulce glas patern:

„Ghiță, ce faci tu pe-aici?
Umpli casa de putoare!
Băă! când umbli la gagici,
Spală-te și pe picioare!”

UN FEL DE FABULĂ

Undeva, în capitală.
Într-o intersecție,
Ea, Poliția locală
A deschis o secție;
Fără scaune, birouri,
Sau hârtii purtate-n mapă,
Fără sandwich cu macrouri,
Fără nes și fără apă!
Doar un nenea polițai,
Îmbrăcat în haine hoațe,
Ce turisme și tramvai
Dirijează dând din brațe;
Fie vară, fie iarnă,
Fie frig, fie dogoare,
Că-i senin sau ploaie, toarnă,
Polițaiul e-n picioare.
„Ei, și ce, nu-i Marco Polo,
Ci atât, un biet sergent!”
Dar de când este acolo
N-a mai fost un accident!
Așteptați și o MORALĂ?
Am cuvântul nimerit:
Orice om e o scofală
Pus la locul potrivit!

AI.D. FUNDUIANU

ȘI CA LUMEA SUNTEM...

O spun, cu bună – cuviință,
Că tot mai mult, ca niciodată,
Pe creier și pe conștiință,
Azi lumea pare-a fi spălată.

DESPRE CĂSĂTORII

Îmi spunea un oarecine,
Ca să îmi alunge ceața:
Unele se-ncheie bine,
Altele... țin toată viața.

„DECÂT” ÎNTREB...

Nu pot uimirea să-mi ascund
Și-atunci întreb, cumva, mirat:
Pământul, dacă e ”rotund”,
De ce-i condus de-un cap pătrat?!

Catrenul

NEDREPTĂȚITULUI

Eu știu că nedreptatea doare,
Dar să nu fii răzbunător -
Că ura e o închisoare...
Cu cheia - chiar - la purtător.

UNUIA

Lider, în urcare,
Fulgeră și tună -
Sigur, minte are...
Dar nu - toată - bună.

POVAȚĂ

Îi învăț, pe mici și mari,
Că-i vital, nu fapt divers,
Să fii bun și nu să pari.
(La prostie... e invers!)

LA ȘUETĂ CU O DIVĂ

S-a lăsat vrăjit - subit -
După care-ntreabă hoțul:
- Cum nu ai tu un iubit?
(Și-a aflat: n-o lasă soțul!)

EMINESCIANĂ

Vreme vine, vreme trece,
După frig, vin ploile
Și-apoi, iar, o să ne-ncerce
Grijile, nevoile...

Parcul „Mihai Eminescu” Botoșani

DOREL – MIHAI GAFTONEANU

D'ALE PRESEI...

Cu litere atrăgătoare,
Pe prima pagină, ziarul
Scria că este de vânzare,
Iar unii spun... și gazetarul!

DIN LUMEA CELOR CE CUVÂNTĂ

La mine-n casă-i lege sfântă,
O regulă ce are tâlc:
Priviți, privighetoarea cântă,
Iar liliacul... tace mălc!

ELECTORALĂ

Cum nu era prea cunoscut,
Nu l-am votat, desigur, până
Când, întrebat despre avut,
El ne-a răspuns: Vă am la mână!

CĂLCĂIUL LUI AHILE

Mi-e punctul slab. Deși-s în frunte,
Am epigrame inegale –
V-am scris doar câteva mărunte,
Dar celelalte-s colosale!

LA EXAMEN

Credeam că m-a lovit norocul,
Când iau un 10 (!!!), fiți atenți,
Dar, din păcate-mi este locul,
Halal, din zece concurenți!

INVITAȚIE LA TURNIR

De cum mi-au spus, plutesc în transă
Că-mi e apreciat umorul,
Și-n fine, voi primi o șansă...
Când vor greși convocatorul!

D'ALE FESTIVALULUI

Din nou, prin Julieta și Romeo,
Mizilul eclipsează Parlamentul
Și-un schit în rugi de „Nihil sine
Deo”...

Cu concurenți ce-așteaptă
clasamentul!

GHEORGHE HREAPCĂ

DESTIN

Când hotărăște Cel de Sus,
Lași totul baltă și te-ai dus,
Dar pân-atuncea, cel de jos
Îți ia și pielea de pe os.

CLARIFICARE

Ministerul de resort
Spune despre Valentin
Cum că are pașaport
Însă... n-are buletin.

POLITICIANUL

E un exemplu de urmat,
C-ajută semenii, devotat
Și-i generos, bineînțeles,
Dar asta... până-a fi ales.

DEȘERTĂCIUNE

Spune-ați 'nainte de alegeri,
La mitinguri sau în prelegeri,
Cum că vă doare orice vot,
Dar azi e concentrată-n cot.

DUPlicitATE

Cititorii se prefac
Că-l citesc pe autor;
Scrie după bunul plac,
Deci pe placul tuturor.

DISPERARE

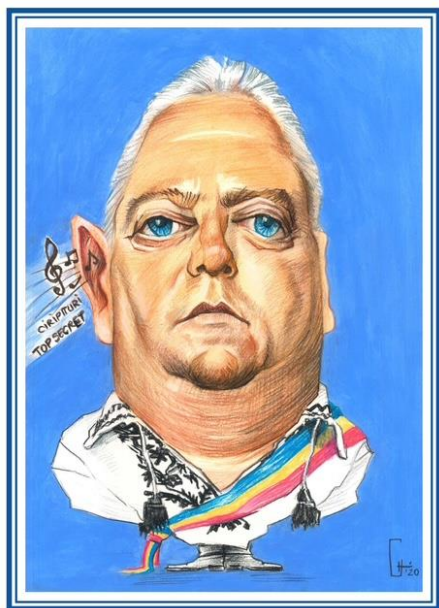
Văzînd urgia de afară
Au hotărât, fără echivoc:
(Toți angajații de pe scară)
Să-și dea demisia în bloc.

DE ZIUA LECTURII

Cuprinși de patimă și ură
Sfidînd vifonița și ploaia,
Românii-s dornici de lectură
Și hotărâți... să schimbe foaia!

IOAN MAMAISCHE

MARIAJU-I DESUET!

Căsnicia - magic nod,
Este al iubirii rod,
Și evoluează-ncet,
Ca și vinul... spre oțet!

CIRCUMSTAŢE

Gândesc senin la judecata
Ce va să vină la sfârșit,
Pe multe le-am plătit și gata,
Că doar am fost... căsătorit!

LA DIVORȚ

Acuzată că nu-i bună
De nevastă sau la pat,
Martori, a decis să-și pună
Pe... vecinii ei din sat!

ALTOIRE

Dragostea mereu răzbește
Și trăiești ca-ntr-o poveste,
Când nevasta te iubește,
Ce contează... a cui este?

MUTARE IDEOLOGICĂ

Politruc, cu viziune,
Ager, mai ales cu fața,
Vrea și-n stânga opțiune,
Că s-a săturat de... dreapta!

SATISFAȚIE

Fericit că sunt bunic
Și ies în oraș c-un pic,
Fac la fel ca ăla mic,
Mă tot uit... după mămic!

ESTE MUSAI SĂ ASCULT!

Bătrânețea-mi dă târcoale
Și mi-a zis, la un consult,
Doctorul, s-o las mai moale,
Dar... așa e mai de mult!

ABSTINENȚĂ

Afectat de băutură,
S-a jurat, de astă iarnă,
Că n-o s-o mai pună-n gură
Și acum nu bea... da' toarnă!

DUMITRU MONACU

BUNICUȚA

A mea dragă bunicuță,
De vreo nouăzeci de ani,
A venit ieri, c-o căruță,
La mine la Botoșani.
După ce a stat la masă,
Ea a ieșit pe balcon
Privind tare curioasă
La un meci, pe stadion.
În tribună, hărmălaie
Pe tot timpul jocului,
Huiduieli, larmă, bătaie
Ca la ușa cortului.
Cu mâinile-mpreunate,
Bunica se-ntoarse lent:
-N-am știut, dragă nepoate
Că stai lângă Parlament...

ÎN CĂMARĂ

- Ia să vedem, Vasilică -
Spune doamna-nvățătoare -
Dacă știi tu, va sa zică,
Să-mi răspunzi la o-ntrebare:

Ce pune a ta mămică
În cămară, la păstrare?
- Mama în cămara pune -
Zice el, clipind din gene -
Zacuscă, gem de căpșune,
Borcănele, damigene,
Dulcețuri, magiun de prune,
Iar odat-a pus și-un ... nene...

NUMAI CU... MĂSURĂ!

Am fost la câteva femei
Și-a ieșit mare tevatură
Că m-au certat și socrii mei:
"Măcar de mergi, mergi cu măsură!"
Am șprițuit până în zori
De nu mai nimeream în gură
Că m-au certat frații și surori:
"Măcar de bei, bea cu măsură!"
La păcănele-n cafenea
Pierdut-am tură după tură
Că m-a certat nevastă-mea:
"Măcar de pierzi, pierzi cu măsură!"
Eram deci tare abătut
Că soarta-mi e așa de dură,
Noroc că ieri l-am cunoscut
Pe domnul... Dan Măsură!

CA LA NOI, LA NIMENI!

Guvernele din alte state
Pentru popor trudes cu drag,
Noi constatăm că, din păcate,
La cei săraci... boii nu trag!

ADRIAN TIMOFTE

FEMEIA

Femeia este ca o carte,
Ce te îmbie la citit,
Dar are un secret aparte:
Preferă Braille... prin pipăit!

UNEI TINERE PRIMĂRIȚE

La sfârșitu-i de mandat
Procedează ca primarul:
Peste tot s-a lăudat:
C-a făcut... doar trotuarul!

COLEGIALĂ

De când este angajată,
O colegă se plângea,
Că de șef e agresată:
...Căci nu vrea!

ÎNTRE SOȚI

În sfârșit, când soțul vine,
Ea-l așteaptă în pridvor
Și-și urează doar de bine,
Amintind... de mama lor!

DESTĂINUIRE

Șeful meu e tare dur
Și-mi tot cată vr'un cusur:
Tot ce întreprind nu-i place,
Ca o soacră rea îmi face!

FISCALITATE

La noi taxele-s potopul,
Dacă locuiești în țară
Și nu ai intrat în topul...
Firmelor cu sediu-afară!

COMPARAȚIE

Dacă pui spre balansare
Adevărul și minciuna,
Sigur va fi sus cea care
Este... repetată-ntr-una!

**EA - Mi-ar plăcea să pot
umbla in pantalonii ei!
EL - Si mie!**

AFORISME

EPIGRAMA-N... EPIGRAME!

EPIGRAMA

E un demon vesel care
Își înhață prada-n clește
Și, proptit în trei picioare,
Cu al patrulea... lovește!

Mircea TRIFU

DEFINIȚIA EPIGRAMEI

Epigrama e un hap,
Dar nu unul panaceu:
Răcorește doar la cap...
La stomac îți cade greu!

Aurel IANCU

EPIGRAMA

Printre-atâtea multe leacuri
Date-n dar de Dumnezeu,
Vă asigur că de veacuri,
Epigrama-i panaceu!

Elis RÂPEANU

EPIGRAMA

La început e mătă blândă,
Nu vezi în ea o clipă fiara,
Dar în trei versiuni stă la pândă
Și-n versul patru dă cu gheara!

Stelică ROMANIUC

EPIGRAMA

Distinsă-i fata și frumoasă,
Isteață, dar... alunecoasă:
De n-o-nțelegi și n-o cunoști,
Nu se... dezbracă pentru proști!

Cătălina ORȘIVSCHI

Matematic vorbind, viața este o
constantă egală cu suma dintre
numărul de ani și numărul de
vise...

Mult mai important și cu mai multă
greutate decât cuvântul dat este
gândul rămas!

Fericirea, la fel ca și aurul, nu se
găsește în stare pură în natură...

Dumitru MONACU

Dacă nu știi ce să spui, spune
adevărul!

Când bea prea mult, chefliul nu-și
amintește nimic, iar când nu bea
deloc, nu are ce să-și amintească!
Dacă de ziua ta de naștere ești iubit
de toată lumea, a doua zi este bine
să te trezești!

Despre dezamăgirea în dragoste îți
pot povesti cel mai bine oameni care
nu au cunoscut-o!

Gheorghe BĂLICI

ȘAGA CONFRAȚILOR DE PRETUDINDENI:

NICOLAE BUNDURI – Brașov

DIN SIMPATIE

Pe șeful meu îl prețuiesc
Și el pe mine - ca atare,
Privirile ni se-ntâlnesc...
Pe sâni doamnei secretare!

AVENTURILE MELE

Văzând cum coarda o întind,
Soția mea, cu chip distins,
Mi-a zis direct: - "Să nu te prind!"
... și nu m-a prins!

CHIRURGUL

Domnul doctor, din rutină,
Respectând perfect tipicul,
Are-o mână foarte fină...
Nici nu simți când saltă plicul!

MAMOȘUL

Un doctor, așteptând sorocul,
Ce nu-și ia meseria-n șagă:
Ne scoate, tacticos, din locul...
În care foarte mulți ne bagă!

GRIGORE COTUL – Șanț, Bistrița-Năsăud

LA CUNUNIA UNUI AMIC

După cum i-a fost sorocul,
Astăzi, s-a căsătorit...
Fie i-a surâs norocul,
Fie bafta... i-a rânjit!

TRANSFER DE RESPONSABILITATE

Pe zebră, la un semafor,
Treceam pe roșu, ca buimacul,
Și, brusc, un înger păzitor
Îmi zice: „Vezi că dai de dracul!”

IDEALURI ÎNALTE

Cu vecinul – generalul,
Soața mea tot sare calul...
Seamănă cu mama ei,
Nu se urcă pe... ponei!

DIN VIAȚA DE CUPLU

Când o ceartă se-nfiripă,
Soaței nu prea ai ce-i face,
Nu te-ngrijora când țipă,
Teme-te atunci când tace!

ADELA COTUL – Șant, Bistrița-Năsăud

GOSPODINA ECONOMĂ

De-o lună fac economie
La apă, gaz și energie,
Și-o să vă spun cum reușesc:
Nu spăl, nu calc și nu gătesc!

SOLUȚIE

Miniștri noștri-s de fațadă,
Să punem oameni de zăpadă,
Ca intelect - la fel dotați,
Iar ca ținută... mai curați!

UN SOȚ FERICIT

Secretu' lesne-i a-l ghici,
Constă în marea măiestrie
De-a conjuga un verb - a ști:
Eu știu, tu știi, doar el nu știe!

NOSTALGIE

La fel ca-n prima zi îndrăgostiți,
Mai rar un cuplu fericit ca noi,
Deși suntem demult căsătoriți...
El de opt ani, iar eu de-aproape doi!

PETRE - IOAN GÂRDA, Cluj-Napoca

CU MODESTIE, DESPRE PĂSTOREL

Deși putea să bea-n prostie,
Dar și scria superb, mereu,
Bețiivi l-au întrecut o mie,
Epigramiști - probabil eu - ...

EXOD

Încet, încet, din țară pleacă
Țăranii toți și muncitorii,
Și-acei ce știu ceva să facă;
Aici rămân doar scriitorii!

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Mă rog la Domnul cu ardoare,
Sperând, ca mării optimiști,
Că Duhul Sfânt o să coboare
Pe-o seamă de epigramiști!

MESERIE!

Frizerița, ieri, în zori,
În răstimp de trei minute,
M-a tăiat de patru ori
Și m-a ras de două sute!

MIHAI HAIVAS - Iași

AXIOMĂ CONJUGALĂ

Afirm și nu sunt aberații:
Nnicând triunghiul conjugal -
O știm și fără demonstrații -
Nu-i unul... echilateral!

DUPĂ DIVORȚ

Când ieșit-au din instanță
Au pornit-o pe alei;
El o ține la distanță,
Ea o ține tot pe-a ei!

SUPĂRAREA SOȚIEI

Bărbatu-i zise,-n zi nefastă,
Mai fă și tu ceva, nevastă!
Și i-a făcut, pe loc, păgâna,
Din prag, plecând, un semn cu mâna!

AMBIGUITATE

Despre-acest Guvern „cu moț”
Nu am spus c-ar fi și hoț,
Însă-i bine de-amintit:
Nici n-am spus c-ar fi cinstit!

VASILE LARCO – Iași

EXTINDEREA CORUPȚIEI

La noi, în dulcea Românie,
Se-ntâmplă-adeșori minuni,
De a ajuns corupt să fie
Și detectorul de minciuni!

AVATAR ISTORIC

„Din rude mari împărățești”
Aveam o țară pe povești,
Încet și... pas cu pas
Doar de poveste a rămas!

DESPRE MĂRIMI

Oceanu-i mare, cerul, marea,
Dar la părerea mea rămân,
Că mult mai mare e răbdarea
Alegătorului român!

REMARCĂ SOCIALĂ

Se-aude permanent romanța,
Cântată cu amar în glas:
Românului de-i iei speranța,
Îi iei și ce i-a mai rămas!

CONSTANTIN MOLDOVAN, Mânăstirea Humor – Suceava

INDULGENȚE

Nevrând să agraveze, iar, povestea
I-a dat soției cardul, că a fost
Zburdalnic, iar în zilele acestea
Iertarea se obține... contra cost!

MAME 2

Nu fac umbră în zadar
Soacrele cu ochi ca roua:
Sunt și ele mame, dar,
Mai așa, de mâna două!

METAMORFOZĂ

La mine-n casă, evident,
Sunt de soție dependent,
Dar la amantă las prudența
Și îmi declar independența!

LA FESTIVALURI

Volume zeci, întru frăție,
Îmi dăruiesc amicii, dar,
Cum năzuiesc spre bogăție,
Le vând, apoi, la anticar!

STELICĂ ROMANIUC – Ploiești

UNICITATE

O femeie și-un bărbat
Pot dormi-n același pat,
Spate-n spate, nelipiți,
Doar când sunt căsătoriți.

MODERNISM

Iubirea lor nu-i chiar la fel,
Dar tot îndrăgostiți rămân,
Căci ea nu poate fără el,
Iar el nu poate că-i bătrân.

CIVISM

Taxele mi le-am plătit
Integral și, prima oară,
Dorm adânc și liniștit...
Cu auroclacii-n gară.

SECRETUL MARIAJULUI

Trăiesc o căsnicie fericită
Și multe dintre scopuri mi-am atins,
Chiar am avut noroc cu-a mea iubită
Că până azi soția nu ne-a prins.

FLORIN ROTARU - Buzău

ROTAȚIA CADRELOR

Să-l pedepsească au decis
C-un post de secretar de stat;
De nu citeam c-a fost demis,
Puteam să jur c-a promovat!

TRECE TIMPUL

În preajmă bătrânețea simt cum
geme,
Iar anii parcă zboară-n calendar,
Amicii mei mă ocolesc de-o vreme,
Nevasta mă înșeală tot mai rar.

POLITICĂ

Eu nu-s familiar cu cele sfinte,
Dar urmărind câte-un ales de seamă,
Tot reușesc să murmur trei cuvinte:
De cruce, de biserică, de mamă...

Amiciție

C-un vechi prieten de pahar
Mă întâlnesc destul de rar
Că s-a-nsurat și-i de-nțeleș...
Cu ea mă văd ceva mai des!

Motoare de căutare

DAVID VALENTIN – Orăștie, Hunedoara

NERVI DE PRIMĂVARĂ

În curte pomii înfloresc,
Albine sorb din cupa florii,
Pe ramuri păsări ciripesc...
Și din aresturi - turnătorii!

DOI ÎNTR-UNUL

Acasă, în gospodărie,
Am evitat la timp necazul:
De două luni mănânc iahnie,
Căci s-a scumpit dramatic gazul!

COMPLIMENT DE MOD

La guvernanți, ce insolent,
Ne mint în față și ne fură,
Le-aș face câte-un compliment...
Dar iese o înjurătură!

FUGA-I SĂNĂTOASĂ

Am intrat în faliment;
Ca să nu m-ajungă coasa,
Bani cum n-am de tratament,
Doar o iau la sănătoasa!

UMORUL LUI EMINESCU

Studiul lui Claudiu T. Arieșan, **“Hermeneutica umorului simpatetic”** (Editura “Amarcord”, Timișoara, 1999), s-a axat pe punerea în evidență a unor repere ce susțin o comicologie românească și pe evoluția umorului simpatetic în literatura cultă de la noi și în publicistica națională. Capitolul dedicat lui Eminescu debutează cu câteva referiri la trei lucrări importante semnate de Garabet Ibrăileanu (“Postumele lui Eminescu”, 1908), Eugen Todoran (“Mihai Eminescu. Epopeea română”, 1970) și Șerban Cioculescu (“Umorul lui Eminescu”, 1985). Claudiu T. Arieșan reține de la Garabet Ibrăileanu că Eminescu este *“un amar-umorist când e umorist”* și că îi găsește *„o tristă veselie uneori”*. Eugen Todoran descoperă la poetul național o *„prezență masivă a ironiei romantice”*. De la Șerban Cioculescu extrage o clasificare a umorului eminescian de care nu s-ar fi dezbărat niciodată: 1. *„tonul șăgalnic, (din poezia de dragoste)”*; 2. *„gluma simpatetică (adresată prietenilor, corelată polar cu satira acerbă consacrată inamicilor)”*; 3. *„umorul gratuit (prezent în postume)”*.

Citind atent opera lui Eminescu, Claudiu T. Arieșan face o generalizare a umorului „omului deplin al culturii noastre”, bazându-se pe patru ancore: 1. *„ca gazetar are o imagistică desprinsă parcă din cele mai actuale monologuri absurd-cazuoistice ionesciene și beckttiene”*; 2. *„continuă cu accentele unui umor de bulgie dantescă, țâșnind din alăturarea aproape oximoronică a profesiunilor și a opușilor calităților esențiale ce ar trebui să le definească”*; 3. *„simțul nativ al umorului se transformă în dezabuzată asprime zeflemitoare sau pedepsitoare”,* la modul

teoretizat de Thomas Hobbes în *“De Homine”*; 4. *„nu i-a reușit niciodată o sciziune între concepții și sentimente, între convingeri și precepte și nu s-a sfiiț s-o spună răspicat, cu o formulă de neuitat: „Ni place nouă și gluma mai bruscă, numai ea să fie morală, să nu fie croită pe spețele a ce e bun”,* la modul teoretizat de Henri Bergson. Pe această țesătură, Claudiu T. Arieșan definește umorul lui Eminescu ca fiind unul simpatetic, adică unul care provoacă stări sufletești tainice, unul de o mare sugestibilitate.

Autorul ne dă și trei căi de identificare a simpatetismului umorului eminescian: 1. o *jovialitate disperată* (recunoscută în civismul militant eminescian unde transformă ironia într-un umor asumat); 2. o *disperare politicoasă* (evidentă în acel Eminescu lăuntric și personalizat când încearcă o sinteză între umor și tristețe); 3. *prezența surăsului umoristic compensator* (ca răs impregnat de gândire, ca umor de idei, unul adus la complexitatea ideii culte). Din multitudinea de citate pe care le conține textul, reținem două: P. Locusteanu: *„Desigur, Mihai Eminescu n-a fost un umorist”, ci mai degrabă un „liric desnădăjduit”. Dar printre blesteme, printre lacrimi, printre scăpărări geniale de dispreț și ură, fața lui blândă, care a suferit atâtea, se însenina câteodată și atunci de pe buzele sale tremurătoare de nenoroc picurau glume de un neprețuit umor. Uneori și acest umor e întunecat de amărăciune, câteodată însă, el este sburdalnic și cristalin ca al unui copil*”. Teodor V. Stefanelli: *„Și râdea adesea, cu o naivitate de copil, de făcea să răză și ceilalți din societatea lui, iar când vorbea prin răs, glasul său avea un ton deosebit, un ton dulce, ce îi se lipea de inimă”*.

GEORGICĂ MANOLE

Teatrul „Mihai Eminescu” Botoșani

ISSN 3100 - 6825 ISSN-L 3100 – 6825

Publicația „ȘAGA” este realizată prin efortul Clubului de Literatură Umoristică „Ion Pribeagu” Botoșani (CLUB). Caricaturile aparțin maestrului COSTEL PĂTRĂȘCAN ori sunt realizate cu ajutorul A.I.

Poșta redacției: ioan.mamaische@gmail.com

